

se ridică în apărarea limbii poporului, în care cuvintele de origine slavă ocupă un loc de prim rang ¹⁰¹.

Ar mai fi citeva cuvinte de spus despre **legăturile internaționale** ale lingviștilor, în special ale slaviștilor noștri. Acad. E. Petrovici a fost ales în 1955, la Belgrad, membru al Comitetului Internațional al Slaviștilor, în care calitate a luat parte la ședințele de pregătire a celui de-al IV-lea Congres internațional al slaviștilor. Acad. Iorgu Iordan, acad. Al. Graur și prof. D. Macrea au vizitat, printre alte țări, U.R.S.S. și Bulgaria, luând cunoștință de activitatea științifică a lingviștilor de peste hotare. Țara noastră a fost vizitată de slaviști cunoscuți, care au prezentat în fața publicului științific și a tineretului universitar comunicări din domeniul slavisticii și al lingvisticii generale: V. Kiparsky, R. Jakobson, L. Andreicin și alții. În publicațiile noastre de specialitate apar tot mai des articole ale unor savanți străini, fie consacrate unor probleme de slavistică și de filologie slavo-română, fie unor probleme de lingvistică generală, romanistică etc. (acad. V. V. Vinogradov, acad. Witold Doroszewski, prof. Stoiko Stoikov, prof. K. Krejčí și alții). Se poate remarca astfel faptul că într-un volum cuprinzător și reprezentativ cum este *Omagiu lui Iorgu Iordan*, recent apărut (Ed. Acad. R.P.R., 1958), o serie de articole ale savanților străini sînt consacrate tocmai problemelor de slavistică și lingvistică slavo-română (L. Andreicin, S. B. Bernstein, V. I. Borkovski, Vl. Gheorghiev, K. Horálek, V. Kiparsky, B. Simeonov, St. Stoikov, V. V. Vinogradov, Zd. Wittoch). Această colaborare îmbucurătoare pe tărîmul lingvisticii slavo-române și al slavisticii constituie o încurajare în activitatea noastră și o cheazășie a succeselor noastre viitoare.

O acțiune din ce în ce mai intensă e chemată să desfășoare în acest sens Asociația slaviștilor din R.P.R., care a și stabilit, încă dinaintea Congresului, legături cu comitetele naționale ale slaviștilor din alte țări și cu o serie de instituții și personalități științifice de peste hotare. Desfășurîndu-și activitatea în cadrul sarcinilor mari pe care și le-a pus slavistica internațională la recentul congres de la Moscova ¹⁰² și al necesităților dezvoltării științelor filologice din patria noastră, slavistica românească își va aduce, fără îndoială, contribuția sa la dezvoltarea științei noastre.

¹⁰¹ Să luăm, de pildă, pe marele nostru poet Mihail Eminescu: « Celor care doresc o purificare absolută a limbii li vom răspunde că acele vorbe pe care vor ei să le alunge sînt așa încredute în țesătura limbii române, încît trebuie să rupi toată țesătura ca să le scoți — și cum că limba se deșiră alungînd vorbe de o iluzorie origine slavă, e dovadă în latinîștii noștri » (p. 141).

Următorul pasaj ni se pare mai mult decît edificator pentru largă cultură și bunul simț al marelui poet: « Legile noastre fonetice sînt cele vechi slave, care sînt neobișnuit, ba chiar de mirare, apropiate de cele romanice, așa încît contopirea lor în limba română este cu totul naturală. Din « Columna » am înțeles limpede că dl. Hașdeu pricepe în mod practic vechea slavonă, dar în ce privește fonetica, face greșeli cu totul elementare. Lucrul mi s-a părut curios, căci dacă el ar fi cunoscut fonologia slavă, i-ar fi fost ușor să pună la locul lor pe etimologiști și să rezolve definitiv chestiunea ortografică » (p. 139; cf. Gh. Bulgăr, *Eminescu despre problemele limbii literare*, Buc. 1955, p. 70). Un adevărat « aliat » al acad. E. Petrovici!

Probabil că n-ar fi lipsit de interes un articol care să fie închinat atitudinii și părerilor scriitorilor noștri, de la cronicari pînă astăzi, privitoare la elementele slave ale limbii române. Acesta ar fi un studiu deosebit de instructiv și util.

¹⁰² Vezi: V. V. Vinogradov, *Итоги IV Международного съезда славистов и наши задачи в области славянской филологии*, «Известия АН СССР, отдел. лит. и яз.» 1958, XVIII fasc. 6, pp. 489—500; *Вопросы славянского языкознания на IV Международном съезде славистов* (articol redacțional), «Вопросы языкознания» VIII, 1959, nr. I, p. 3—15.